

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělán to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

Tady je Čestmír Strakatý, vítejte u dalšího dílu mého podkástu. Dnes je mým hostem Roman Holý, multi-instrumentalista, hudebník, showman, dalo by se říziš, že je Harry Showman, to je strašný teda.

Hudební motorka pel je AR a manky business. AR mají teď nové album, které se menuje Jezus Kristus neexistus, otazník. Vítám tě, ahoj.

Ahoj, na tě zdravém čestmíre.

Jak se za tím spokojeným zpřijetím té poslední desky, která se dlouho rodila? Já jsem několikrát mluvil s oduklämpírem, který mi vždy slyboval, už na tom pracujeme, už to bude.

A trval o to.

Nechci zakřiknout, ale ráce jsou velice skvělí. Myslím, že jsou lepší ešte, než při tý předchozí desce, skala se dobra. A nedad bych zakřiknul.

Jak se to vysetluje? Čím to je?

Všetka reska je moc dobra. Čestmíre, pojinte, i ty musíš být přesvědčen o tom, když něco dělá, že to je dobrý, nech to nemá význam.

Já vždycky nebudu vydávat něco ani nikdo v našich letech, co bude rozpačitý.

Ale tak s tvjho pohledu, nepochybně, všechny desky byly dobrý.

Všechny ne.

Spětně se na to díváš a říkáš si...

Já dělám stejně a ty první dvě jarovský nebudu jako vážně.

Jsou Mein Kampfang.

Ne, ne, ne, to je třetí. To je Fertka a Midlito.

Midlito.

To jsme byli takový polo děti, to je takový...

Taky tam jsou pála, si okam říkou, ale to moc nebudu to vážně.

Ale o tý třetí už to myslím, že to jde.

Takže myslíš, že tohle to je ta deska, která ti v andělech poměřených na koruny vydělá na ten důchod už?

No tak já jsem to dělal přede všem pro to.

Ale ono to je omezený, že jeden anděl stojí 100 těsí z korunu.

A jestli dostanem, měli bys mnoho stále sponštěři, že jo, té píseň, kapela, deska...

A co ještě je spěvá? Spěvák už není.

Oběfrok už ne, to už.

Ty to asi ne, už vít.

Tak to by mi na důchod neudělá.

To nechci ještě.

Tak budete museli udělat ešte jednost.

Ešte jednost, a to už taky nechci, ale...

Je to nebylo to strašně náročný.

Bylo to náročný člověče.

Já musím těžící jeden můj pocit, který z toho mám, je v souvislosti s textem písně mrdám to, že vy už to prostě mrdáte.

To musí to prostě jednoho.

To bych ne řekl úplně.

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělán to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

Ne.

Ne.

Já mám pocit, že tam jako tak popuštíš ty, tu uzdu,
a textově i jinak to prostě kdyby cválá vše mi směry.

To cválalo vždycky.

To cválalo vždycky.

Ale že by nám to bylo jedno, to si myslím, že určitě ne.

Spíš?

Jsem myslím, že jsme uvolnění.

A to je taky jako ta docela dobrá vězbych řek.

Jo, že vlastně skutečně tam je možná znát to,

že už jsme rozplé dostáli, jak je nám ale úplně jedno, co si kdo myslí.

A to si myslím, že teď by to mělo začít vlastně všechno.

No, ne, tak to...

Protože každý umělec...

Já myslím, že s jinými slevi říkáš to, co říkám já.

A no, já to říkám takými malinko...

Víš, jak je ta řeč, jakoby zákerná, že jo.

Já z toho prostě strašně moc cítím, že vám je to fakt úplně jedno.

Gdyž si někdo poslechné text desky písne Sláva na zdraví fetu,

kde se píše klátím dileny, co maj vlavě piliny, nebo protože maj vlavě piliny.

Tak nějak to je, tak si říkám, o těch letem chlapcům,

je to fakt úplně jedno.

A nebo jim úplně hrátlo.

Ale pak ty reakce jsou, a nebo...

A pak ty reakce ale jsou, tohle to je nejzábavnější deska za X let,

jak jsem čet od řadí lidí.

Nevím to, nechám to na ostatních jakich tohoto dnotěj.

Já jsem tady za hudbu, texty zřešej hoši.

Texty je klempa a...

Samořeně klempa, Dan, Viktor řík.

Já je musím samozřejmě nějak korygovat, napasovat,

aby to nějak trošku dával nějaký smysl.

Ale já jsem tady jako za hudbu a dělám to pořád stejně,

jak chci, aby se tě to líbilo.

Ono to točíš, docela dobře navazuje na tu tvou desku.

Na tu desku.

Strahče klidu.

Strahče klidu volumu, a ne, já jsem teď mi to vypadlo,

ale dneska jsem jim poslouchat, takže to vím,

která mám poci, že hudebně jsou tu dvě desky.

Já vnímám, že to je pokračování té tvou desky do isté míry.

A vlastně i náladu.

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

Protože ta tvoje deska, byť textově často vesela,
hudebně trochu melancholická, bych až řadu.
A tohle je takový hudný, chvílem až jako temný.
Textově ohromně veselí, ale hudebně ne tolik veselí.
Byť jako funk tam je, jsou tam jako silný.
Já to vnímám, teď deska je pro mě hudně těžká.
To nevím, jestli je dobrá správa pro mě, ne?
Ale tak jako je to...
Ne, ne, to je...
Já myslím, že to není špatná správa.
Já myslím, že to není špatná správa.
To je to správa?
Čestmí repojinta je v tom, že my nekalkulujem, ani nespekulujem.
To je ta věc, víš?
To znamená, že když mě co zajímá a baví, tak já si neříkám,
aby to někde někomu vůbec prostě.
My to jdeme prostě, jak kdyby si rozjel,
vlastně nějaký starý kombín, který nemá bez diskopce,
a on se někam říká vlastně,
jako si prostě všechno, babičky, malé děti napáli to někam do kostela.
To prostě jde nějak, a někam se to dostaneno.
No ale hudebně, já mám potřežit, že to je hudebně,
že se trochu vrací zpět možná, někam k nějakým svým vkořenům hudebním.
Neřek bych.
Což není negativní.
Ne, to věžíš to.
Neřek bych, neřek bych.
A se myslím, že ta deska je, jsem se bal malinko,
a ještě představím svým spolu hráčům.
A taky se můj strach naplnělo,
když je z prvního poslechu úplně zděšený hudáci,
protože to je strašně elektro.
Je to hodně elektro.
Je to hodně elektro.
Je to hodně elektro.
Je to hodně elektro.
Je to hodně elektro.
Je to hodně elektro.
Je to hodně elektro.
Je to hodně elektro.
Je to hodně elektro.
Je to hodně elektro.
Je to hodně elektro.

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

[illegible]

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

Je to hodně elektro.

V 80. letech byly Britány na prvním místě hit parády umělci jako Gary Newman.

To jsou všechno alternativní umělci.

Neuvěřitelní.

Všechny tě jedničky skapala talk, talk.

To jsou prostě absolutní umělci všechno.

A byly to jedničky prostě hit parát, rozumíš?

Jak jsi změl talk, talk, tak já mám husinu, protože...

No, buďet bys neměl.

Protože to je moje srdcovka.

No moje úplná.

Ale to je unikátné.

Takových kapel tam bylo mraky.

Talk, talk jsou jedni.

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

To je teda pravda.

To je úplně největší.

My jsme strašně...

To poču všem.

My jsme strašně chtěli...

A jsme strašně chtěli podobně jako mraky anglických kapel udělat hostovačku jejich spiváka Marka Hollise.

Jo.

Strašně jsme...

Takže jsme se snažili...

Na to, že umřel.

No.

Ale to bylo ště v době, kdy žil.

Ale nepodařilo se nikomho vypátrat, ani na to, že...

On je... on byl úplně rekluzivní.

On byl úplně, no, přesně tak.

On byl schovaný.

On byl schovaný, někde...

Možná byl v plzni čeveče, a nejsem si jste, ale...

Nejsem si jste.

A nebo v klatovek, a nejsem si jste.

Ano, ano, schová se v růběci nad labem.

Ježíž to byla kapela, no tak to jsou E.T. spozor, jo.

Jo.

A to je jeden single Nick Kerchov.

To byly všechno na česánsi pro holčičky.

A ta muzika je tak těžká, tak báječná.

To samý spandaub, ale duren, duren.

Thompson Twins, to je prostě pljáda tak senzačních kapel, že...

Užasný.

No já mám i tisí zrozně rád, a to se rád chtějí vracit.

Jo, jo, jo.

A to jsem tu dūbu neprožil, teda, protože jsem se narodil o rok těji.

Ty nejsi tak starej, já jsem se jsi 71. to ne.

Čestně.

Čestně vedle.

Čestně vedle.

85.

Ale nevadí, nevadí.

Ale každopájí strašně nad se tam racim, a já mám pocit,

že v tý tvojí hudbě, že v tometom albu...

Ale mutnutně to tam musí vej.

V tý tvojí singlovce, respektive v tomto solovce,

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

i v tometom albu to hodně slyšem.
Víc než jsem to slyšel, dřív mám pocit.
Je to klidně možný.
Je to tím, že já prostě, já ne používám žádný VST,
instrumenty to jsou jako, že takový ty virtuální sinták
i v počítači, ale já to všechno jdu z těch starých machinstí doby.
No tak jasný, že ta dušet tam nějaká je.
Ale ono je to tam slyšet, jak to kroutíš?
Kroutím to strašně.
Až mi bolí ruce.
Tady jsem měl závnit levý ruk, jak jsem kroutil,
nedám se negraci.
Byl jsem tě důležitá věc, já mám ceru, který je 18.
A tady se rozveděla, že jsem důl,
tak tě mám vyřídít, že se jich rozně líbíš,
a nevím, co tě mi jako sledovala.
Ale já si myslím, že ty si ženatej.
Já jsem ženatej, no.
No tak moment, jak se rozvedeš, tak když tak potom se bozveš.
Já jsem ženatej a dvakrát tak stary, než ona.
Co nemyslej, to už je možná...
Je 18.
...a spolčenský tabu, nebo...
Já si myslím, že naopak stejně jako deskajerů,
by tohle bylo takový příjemný osvěžení,
ale tady ti zvadlí dobyné, co myslíš?
Já jsem spokojeně ženat, takže...
Fakt? A už máš dítě nějaký?
Ne.
Tak to je dobyné, to ještě...
To se ještě dá nějak.
To si jistě boje, že naráda poslechné.
Když jsem vrátím zpátky,
tak moje spomínke první na tebe,
je Kinobox.
Ne, je AR.
Ty přišli později, ale Kinobox,
Kinobox, Kinobox,
93 třeba.
Ještě pro mňte máš nádernou propisku?
No, to je taky taková...
No, to se mi líbí hrozně.
Můžeš jí vodná se si chcete.

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

Ne, to ne, já udám klauset a vidíš,
tak to tam zasudu.
Pro mň, pro mň, pro mň.
Dobře, to propiska je pro tebe.
Děkuju.
A jaká byla to doba toho, toho Kinoboxu?
Je to něco, jako teď,
akorát, že teď jste k tomu došli věkem
a tehdy vám to bylo jedno, protože to doba byla taková.
Bylo to čestně, nebylo to naprosto boží.
Bylo to zase úplně urvaný z retezů,
protože já jsem do toho Kinoboxu,
vlastně, byl poměrně,
jak já tomu s oblibou říkám,
jako docela nuzák.
My jsme byli všichni nějaký nuzáci malinko.
My jsme ještě jako ne, bylo to těsně po revoluci
a my jsme do týroby neměli,
byli jsme studenti, nebo jsme se někdy
já byl muzikant, dozbrzo, vydělávali jsme 0 a 0.
Dozbrzo si byl o 13 muzikant.
Ale takovej, že jsem se tím, že byl v podstatě
o 17 už jo.
Bylo to hrozně nuzné,
my jsme konce měsíce už třeba jedli
jenom mouky z vodou
a z kary.
To bylo prosto šíředný, jo.
Byli jsme kynuzáci trošku
a ten Kinobox na jednou,
a následně na Evropa dvě, tam se ten můj život
dorovalo. Řesně tak, to v tý první vylně
tý nádherný Evropa dvě.
Tam se to celé jako zlomilo.
A já jsem na jednoho byla zlátom ládežníka,
co bylo senzační,
ale co bylo ještě víc senzační,
že přišel Petr Vachler ze stra konice
a vymysel koncept nějaký,
který strašně zabral,
nás nesmírně bavilo, až to bavilo ty lidi.
A my jsme tam dělali takové voloviny.
A dnes kouště můžu říct,

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

jsme byli furt zhulení.
No tak, jako já myslím,
že už jsme tu řekli horší vědři.
Aha, toto ještě řeknem nějaký dobrý asi.
To byly furt zhulení?
No ne, furt, ale bylo...
Já už na to jako neměl věk,
ten si myslím, že to nikdy ani neskusil,
ale užili jsme jako takové legrace,
vapravdu, ale ono to tam je vidět.
No je to vidět.
Protože nás to jako extrémně bavilo
a vlastně do dneška,
do dneška mě lidi zastavujou,
fakt a říkaj kino box nejvíc,
to my samozřejmě těší,
že pochopitelně...
Ty jste nedavno říkal,
že to byla tehdy ta dvojice
česká soda kino box,
vlastně ješlí trochu.
Ta česká soda byla hodně taková,
jak se říká, anglicizmem tryhard,
že prostě tam to jako...
To mě bavila, to bylo takhle...
Jasně, ale byste byli takové,
že vám to bylo vlastně jako jedno,
nějak to jako bude.
Což asi možná bylo to, co bylo sympatický svinč.
Ono to zůstalo takhle jako,
pořád, ono to je prstejný.
Ono se o tom hodně teď mluví,
že ta česká soda, vlastně ani nebyla tak vtipná.
Kdyby to znikl od dneska,
protože ono by to mohlo zniknout.
Na to říká, kdo to není vtipný.
No tak říkaj to, různí lidé.
Víš co lidi na melou,
víš co mi dva toho na melé, ne?
No, ano, kolitnějšiho, nepochybě.
To určitě, ale jako...
Nicméně, není na tom vlastně něco,
že to bylo hodně všechno věc té doby.

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

Já si myslím, že to bylo určitě věc doby,
bylo to v tom, že ta doba nebyla tak utážená,
je to velmi jednoduký.
Jediná pravda, co je,
to si myslím, že by neprošlo.
Ani ten kino-box myslíš?
Ani ten kino-box, i ten kino-box skončilo z důvodu
nějakého nekorektního humoru,
který se novým uvedením tenkrát nezamlouval,
víš?
Tak to bylo, já si myslím, že to bylo,
já si myslím, že to je špatně, protože
humor si myslím,
jak má slo na chleba,
bez toho bez nemůžeme žít.
A humor má mnoho podob a
aby tě někdo diktoval, jaký humor máš mít,
to se mi vůbec nelíví.
A máš pocit, že ta doba je taková?
Jé, jé.
A my jsme tady proto, aby jsme to bourali?
A jasně.
Já myslím, že na té desce to vlastně děláte.
Trošičku.
A byť vám můžem teď dokázat víc, ty by si chtěl.
Jakým směrem?
Jakimkoliv. Pod' rozebrat nějaký téma,
který je jako bolavý, který je traskavý.
No a protože, a to s tím souvisí,
to proč to teď jako by nejde,
a proč ta doba je utážená, je v souvislosti s tím,
že ten humor může být
tady punching down,
čili když někdo z pozice
nevím třeba já, si dělá se randu
z někoho, kdo
nebo říká žervej,
si dělá se randu na příkaz trans lidí, nebo z někoho jiného,
a on to, on to, ne, omlouvá,
ale vysvětluje tím, že humor je humor a tak dále,
a že má svou roli, to co říkáš ty,
ale zároveň někdo jiný říká,
no ale to je punching down, a to je strašně jednoduchý.

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

Proč ne dělá něco složitější, jo?
Tak punching up, proč si ne dělá se randu
z těch úspěšných a tak dále.
Rozumíš to.
I to je přestat, když žerve to dělá
z mého poledu tím nejinteligentnějším,
jakoby pro mě nejtritažlivějším způsobem.
Já jsem jeho velikej fanoušek a dělá to,
myslím strašně dobře.
A jeden z mála, který to dělá dobře,
některý to třeba podle mě už přeálně je,
on je přesně na té lájeně, která se mě líví,
velice.
V Británi je taková nezáhada,
ale moc příjemná věc,
že tam ten humor je často založený
a takový ten nejvíc uznávaný.
Je založené na tom,
že si ty lidi obracují
tu krutost sami na sebe,
což je mě velmi příjemný.
Znamená, že ty v těpi
směřuješ na sebe,
že ponižuješ sám sebe.
To jsem si měl, že je skvělý koncept.
Ale je, popravdu,
ale vlastně ten humor má,
ale milion podopil.
Jaký možný,
že jsme se jako děti smáli tomu,
že jsme si vyprávili
v těpi skoncentračních táborů
a smáli jsme se tomu,
že jsme se jako připočúrali.
Jaký možný, že...
Já jsem tohle nedělal, tak ne.
Ty seš možná osvícený,
ale zasmáš tétování,
a to znamená, že nebudeš
tak úplně inteligenční.
Oblouvám se.
A ty se pozval ten zvukar.
No právě, jste tady partaj,

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

ale mám jediný tetování.
Za chvilku to bude tak,
že my budem pišní, že nemáme ani jedné tetování.
Já mám jenom tetování
malinkou míchačku na zádech máme tetovanou.
Malinkou, to máme jo.
Za deset korun tě ukážu
a za 50 spustím.
No, no, no.
Ten humor je nekonečné,
a humor často ubližuje samozřejmě.
Ale já si myslím, že by to si
neumídělat, ale graci sám ze sebe
a z okolí taky stracený, bezhomůro,
nemůžeme žít stejně jako bezhudby,
která byla třeba, tedko
v průběhu covidu, tak neuvěřeně
zatlačená do pozadí a my jako muzikantin
to byly tak ponižované, neuvěřitelné.
Byly jste ponižované?
Strašně, ale z takových
míst, za prvé teda veřejných,
jo, jako, že
každopáří a dvodě jdou za město,
a to nikomu nebude skázet,
no bylo to docá nepříjemné, musím tě říct,
ale i třeba jako z pohledu
ministerstva kultury, který
úplně jako vlastně
jiný mysl, nechci si stěžovat,
jenom říct, že si myslím, a samotom
hlout se přesvečený, že duševní potřeva
jakýkoliv formy a hudba tam samozřejmě patří
taky jako neuvěřitelně důležitá
součást vývoje osobnosti
a kvality hlavně našeho života.
Neumím si představit dobrý život
bez muziky, bez toho anišby
když se prostě nikde z někým zatansoval,
slyšel hezkou melody, zaterstal si
zbořil chalupu při Iron Maiden
te jedno, co to je, jo?
Čobe, který má rád hudbu a vyrůstá sní lepší člunek?

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

O tom nepochybuju.
Já si myslím, že určitě ano.
Ale já si myslím, že více méně
když tě někdo řekne, že nemá rád
i je, žež teď jsem si spomněl na věc.
Jeden můj známej musikán
se zameloval v jedný azijské restauraci
do servírky.
Měl to řezový musikán,
já nemůžu říct, kde to byl.
A už nevěděl, jak na ní byl
jako krásná holka, odtažitá,
ale chce
což tě aziatě nebejvaj, ty jsou velmi sebečný.
A
přišel za ní, říkal,
chtěl bych vás pozvat, já mám
řezovou kapelu
a mám dneska u starý paní
řezový koncert. A ona mu řekla úplně,
suše, já nenávedela muzika.
Takže jsou i lidi,
který nenávedela muzika, ale těch
je málo. Já se myslím, že každý člověk,
který miluje život, prostě zákonitě musí
milovat dobrý filmy, muziku,
dobrý žel, adlo všechno, ne,
knížky, bože můj, bez toho to nejde uvej.
Tak je hedonizmus, jako by. Totalní hedonizmus.
To je život přeci. Tak kníro si to může dovolit,
někdo ne? Ne dovolit.
Hedonizmus se může dovolit v případě knížky
a stáhnu týho z koncertů
a všechny si můžeme dovolit hedonizmus
jako ve formě duševní potrawy.
Zároveň ne všechny,
a ty si změl toho Pétra Gebryla, což je zrovna
ten typ člověka, kde myslím,
že je to vlastně dobrý ukázatel toho,
jestli člověk má hudební vkůz, nebo ne.
Stim byl opatrné. Jo, je to moc.
Stim byl opatrné. Jsem tady zahranou.
Ne, ne, ne, buď co chceš,

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

ale já jsem jako celý život mŕčil lidi
s nějakým vkusem, a furt jsem někomu
v nějakou hudbu, byl jsem velmi nepříjemný
strikní DJ, a neustále
jsem někoho omezoval v tom prostoru.
To musíte slyšet, a teď všichni,
to je největší nářesvěta,
takže já už jsem také opatrnější.
Já jsem, tak já jsem, jak jsem trošku
mladší, bo malinko,
ten rŕčník 71, tak...
Hlavně duševně.
Tak jsem, tak já jsem takový,
jako hudební purista.
Čely, já mám nějaký vkŕz, který je
ten správný. A viděl jsem ti na
tohle vkuz.
Líbilo se, že to?
Krásný to bylo.
Takže já vlastně soudím lidi trošku podle vkusu.
Já taky.
Nechci, ale já taky. A vždycky to tak bylo.
Ale já myslím, že to je takový,
jak jsme všichni trošku rasystí,
a tak jsme...
Žív to bylo tak,
když já jsem byl týnejřen,
nebo jako tědejme tomu, tak to bylo tak,
ne?
To, co si poslouchal, to byla v podstatě
členská legitimace politické strany,
když to přeženu do slova.
Dneska už to je lepší, protože
samozřejmě je to tak výšek, no ekelektičtější
a všechno se mísí, a už to nějak dramatický.
Ale stejně to tak je.
Jo?
Stejně dneska si prostě
těžko budeš napívo s někým, kdo poslouchá
něco tě úplně jako odpornýho v hudbě,
což určitě existuje, nebo nepříjemnýho.
Všchno se s ním propojíš, úplně 100%
jako z někým. Co posloucháš nejradši?

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

Ty mě ptáš? No.

Já poslouchám všechno. Někdy poslouchám poslední disk

Je a R tu leh.

To máš kliku? Tak to máš kliku,

už tě nebudu nikdy pomlouvat, dělám silej graci.

Hele, tak...

Ty posloucháš tenhle úplně kompletně všechno,

hip hop máš rád všechno.

Mám rád umím

mít rád to dobrý v podstatě ze všechno.

Já taky. Ale poslouchám teď

v dneskou hudbu poslouchám hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu

hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu

huddu huddu huddu huddu huddu huddu huddu huddu huddu huddu huddu huddu huddu huddu

hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu

hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu hudbu

hudbu hudbu hudbu hud

No to skáču jsme byli V muzoukám passeženou. Na jedné výstavě já byli tam skušku Melody Makers, Hvávelky Adam Plachecká tam spívali Very Há nebo měli tam jako skušku. Vlastně to Bylo hrózně krásný.

To je nádherný. No to je nádherný. Je to nádherný. To znamená že v dní máš to správně. To spektrum
tý hudby vlastně řešě dobrá ta hudba. Tak je to nekonečný.

Je to tak. A máš poslít, že ta hudba, která je dnes,

protože ty z toho trošku na začátku mám pocit naznačil,

že jako hudba už píkvala, to dobře už bylo,

a teď se to buď opakuje, nebo to jde špatně.

Špatně bych ne řekl v podstatě seš tomu blízko, ale to je jenom můj názor.

Já mám pocit, že jako by skutečně ničeho, jako převratního

a libě poslouchatelního se sprá podstaty už nedočkáme,

protože kytare má pražce struny a klaviature má tolik, kolik má tohnu,

stupnice má tolik tohnu, kolik má.

A myslím si, že to nejlepší, vlastně už bohužel jsme zažili

a teď konej, že by nevznikla dobrá hudba, bože můj to bych si netrou říct,

to učité vzniká, ale nic tak převratního,

co se ještě vlastně trošku dělo v 90. květech začátkem,

se myslím, že už se jako nedočkáme.

Jsou to fúze, jsou to hezký nápodobit těch starých věcí v novém kabátu,

v nových textových souvislostech, v novém zvukovém designu,

ale myslím si, že jsme zažily to nejlepší.

A bohužel taky říkám jednu velmi smutnou věc,

kterou si uvidou můžu čem dál tím víc,

že jsme světky a budeme za tatera rádi, ale bohužel jsme světky

jako skonu těch největších, jako popkulturních, jako idolů

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

a osobností, které se už nebudou zpra principu opakovat,
protože ten hudebník a konkrétně hudebníčkou biznes
se strašně dramaticky proměnil,
a trívti kapely, prodávali jako mraky desek,
a byli hodně bohatý a všechno tomu odpovídalo,
jak videoklipy, ich turné a všechno vlastně,
byli to fakt vězdy,
dneska vlastně je to úplně všechno jinak.
No tohle může znít jako starý muž, nadává na mrak,
takový ten známí zesim snů,
může být, ale nevyrovnaný s novým světem.
Na druhou stranu to, jak tady hudba funguje
a to, jak trendy určuje tiktoka tak dále,
co zrovna je, jak je zrovna trendy video
a z něj hudba tak to chvíli vyletí
a pak to zase spadne.
A ta hudba má prostě, i když je často jako výborná,
tak má strašně malou životnost.
A pak se logicky z těch hudebníku nestávají hvězdy,
čili to z toho plné asi z toho předtí.
Je to na téma 6 hodinový, to by jsme fakt mohli rozebrat.
Dobá je jen nám, je to úbec nevadí,
ale myslím si, že takový hvězd,
který byli v těch milových dekádech,
se už nedočkáme.
V žádným, jako v žádným ohledu.
Je nová doba budují nechvězdy, možná je to tak správně.
Ne, já si myslím, ta doba je dobrá v tom,
že vlastně, jak ty starý vopredoborci
všichni odcházej a nový nepřicházej,
tak potom může vyniknout i tak debilní kapel,
když je to pojár třeba.
Víš, že to pro nás to je dobrý vlastně.
No, jako do istými, to je taková nejvilizace,
demokratizace všeho. Všichni můžeme být hvězdou,
protože, nevím, oteřící doma Fruity Loops,
nebo nevím co, naprogramovat si hudbu
a něco si k tomu do autotunu zaspívat.
Ty nemáš takovou touhu, byť muzikán.
Nemám.
Nemám.
Ty nemáš zaspívat?
No, ty zaspívej.

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

Já jsem to skoušel, já jsem to skoušel,
nebo skoušel.
Ty běží, ližká, ktá.
K táboru, k táboru.
Já jsem s táborám u chodem.
Ty si s táborám?
Já jsem s táborám.
To je naprosto překrázdný město.
Je, je, je.
Velmi rád tam jezdím
a jsem úplně konsternovaný
a úplně jsem šťastný tam, ale fakt.
Jo, jo, jo.
Ty seš fakt rodák s táborám?
No, ano.
Proto si tak dobrým člověkem.
Je to tak, je to tak,
je to tak, to čiž byla skvělá hudbný scén
na výmochodem.
Já vím.
Já bychom vládí pěstovala...
Tam jsem se malem utopil na tom vašem...
Je zírku komora?
Ne, zírku komora.
Na to, v táboru, na tom velkým.
Jo, jo, jo.
Jak se to mene?
Já jsem...
Jakli, že se tam na roděl ani neví.
Tam je tak obrovská...
Jordan.
Jordan, máš kliku.
Ty jo, tak to máš kliku.
Tam jsem se malem utopil.
No, čely, jako by já,
já logicky, nepochybně krásně spívám,
tak to dělat nebudu,
protože mám nějakou svojí dustojenost a tak dále.
A mi zajímáj se, máš sluch?
No, sluch moc, nemám právě.
Tak to zkus, ježí.
Já myslím, že bychom všichni zjistil,
že nemám sluha, to by nebylo pro někoho přínosný.

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

Něcmeně, kde bychom měl,
a zpoň trochu, tak bych to klidně asi moh tělat.
Větě bavilo.
Myslíš?
To báj zázrak, úplně totální zázrak.
To by tě bavilo víc, než tohle.
A tohle je zábavnit.
A ty zas musíš posluchat pořád nějaký lidi s názorem,
to je taky zoufalý dne.
Tak jako záleží na tom, co říkaj, hodně.
No já vím, ale každý mele furt,
no já nevím, je to připadá.
Já jsem se rozmyšlel, si jsem půjdu, ale ta cera to,
ta cera to rozhodla, to řekla,
tady tady tady je bezvatný.
Tak jsem musel.
Dobře, dofám, že jsi mě předplácí na Hero Hero,
nebo ne?
Ty brděl, to kto nevím.
Tak možná jít to zaplatíš.
Budu muset.
Moc děkuji, že jste doposluchali,
až jsem zbytek rozhovoru,
nejdete na herohero.co.lomenochestmin
a uslyšíte v něm třeba tohle.
Teď to si musíš dáte fantastický,
a já jsem si to dál, říkám,
bože můj, to strašně pálí,
co to je, říkáte, do brudka, nebo jdi si ještě.
Takže prostě já jsem mu voda vzdal
v 12 takových bolestínskejch,
jako bym hudeb.
On mi říká, jak on umí,
to ubec.
Musí to být tvrdý.
A já jsem hodně vděčný,
protože to mu jadou prostě sluší víc.
Musí to fungovat.
A je to tvoje zodpovednost?
No je to moje zbojstí míry.
Především zbožní přání.
Myslím, že jeden z důvodů,
proč tě kapely vydržili tak dlouho,

**[Transcript] Čestmír Strakatý / Holý: Dělam to kvůli penězům a je mi jedno, co si kdo myslí.
Po pervitinu jsem se chtěl zabít**

nám se všechny kamarádi s tě kapely
dávno rozpadli už.
A mě řek, nedávno jeden hodně mladý,
umělec, že je vlastně,
by ty mladý lidi nabalujem.
Je to tak újklyšé,
že jsem se ještě úplně jako vošil,
jak jsme trapní.
Já jsem chtěl, co přijde,
ale já jsem nic lepšího nevimyskla.
Je to je pravda.